

лагочестив обичай у народа е при някои църковни празненства да дава външен израз на благодарствената или просителна молитва към Бога с устройване на обществена трапеза - в блажни дни със заколване на агне или друго животно, а в постни дни със сготвяне на постно ястие. Това се нарича курбан.

Тази дума обаче напомня мюсюлманския **курбан-байрам** на турски език или **корбан** на арабски и

звучи нехристиянски

. Курбан-байрам мюсюлманите правят през два месеца и 10 дни след Рамазан - строгия им пост. Това е в спомен на Авраамовата жертва към Бога. Авраам бил готов да принесе в жертва своя син Исаак. Бог видял предаността му и жертвата била заменена с овен (Бит. 22:13). Това библейско събитие Мохамед изменил, като вместо за Исаак говори за Измаил, сина на Агар, слугинята на Сарра. Празненството у мюсюлманите Курбан-байрам трае четири дни. В навечерието на празника правят помен за умрелите и раздават милостиня.

У евреите има подобна религиозна проява - не курбан, а **корбан** - с "о" и значи дар на Бога, предложение, жертва. В тоя смисъл е спомената тая дума от Господ Иисус Христос в евангелието от Марк: Корбан, сиреч, дар Богу (Марк. 7:11).

За да не напомня християнската веществена изява на молитвата тая дума, с която се изразява същото от мюсюлманите, добре би било корбан да се замени с древнобългарската дума оброк. Под тая дума финансистите в миналото разбирали дан - данък, налог или доход от известно притежание. С тая дума в миналото се е изразявало отчитането към общината или държавата. В религиозно значение това е веществен израз на задължение или благодарност към Бога. Така при оцеляване при някое прекеждие или в израз на благодарност за успех или изпълнена молба облагодетелстваният е обричал за даден ден или празник да даде жертвен израз пред Бога или при по-големи възможности - агне или месо от друго животно, а ако денят е постен - постно ястие, което се раздава за благословение и здраве. И това се прави за година, две или повече, а обществено се прави и за постоянно.

В този смисъл са тъй наречените оброчища с поставяне на кръст или паметен камък там, дето някога е имало храм и по традиция и завещание от деди на определен ден се прави там молитва и народна трапеза и водосвет.

За да се избегне нехристиянското разбиране и въобще чуждият елемент в тоя благочестив религиозен обичай, добре би било да се утвърди старобългарското му название оброк □ дума, която напомня обричане, обещание, молитва просителна

По християнски е да се прави оброк, не курбан

Публикувано от: Достойно естѣ
Сряда, 16 Ноември 2011г. 20:31ч.

или благодарствена към Бога.

Нека тези хубави религиозни обичаи да се осмислят и поддържат за подсилване на религиозното чувство у народа на висота и всичко това да бъде за слава на Бога.

Траянополски епископ Иларион